

ת"פ 14404/01/19 - מדינת ישראל נגד שאדי אזברגה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 14404-01-19 מדינת ישראל נ' אזברגה(עציר)

בפני כבוד השופטת רונית בש
בעניין: מדינת ישראל
נגד
שאדי אזברגה (עציר)
המאשימה
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

כתב האישום המתוקן

2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען כי בין הנאשם לבין מ.א., יליד 00/00/57 הסובל מקושי בהליכה בגין צליעה באחת מרגליו (להלן: מ.א. או המתלונן), אין היכרות מוקדמת. בתאריך 23/12/18 הופקדה לחשבון הבנק של מ.א. קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי בסכום של 3,169 ₪. באותו יום משך מ.א. מחשבונו סכום של 3,150 ₪ במזומן לצורכי מחייתו.

3. ביום 25/12/18 בשעה 13:15 או בסמוך לכך, נכנס מ.א. לקיוסק בשם "המקום של איתי" ברחוב הנביאים 11, חיפה (להלן: הקיוסק) על מנת לפרוט שטר של 200 ₪. במועד המתואר לעיל שהה הנאשם בקיוסק. המתלונן סבר כי הנאשם עובד בקיוסק לכן הוציא חבילת שטרות מתוך הכיס הימני במכנסיו, מסר לנאשם שטר של 200 ₪ וביקש ממנו לפרוט את השטר. הנאשם מסר את השטר לידי אדם נוסף שנכח בקיוסק, אשר פרט למ.א. את הכסף ומסר למ.א. שני שטרות של 100 ₪ כל אחד. מ.א. הכניס את השטרות בחזרה לכיס הימני של מכנסיו ויצא מהקיוסק.

4. מיד לאחר המתואר לעיל גמלה בלבו של הנאשם החלטה לשדוד את מ.א. ולצורך כך פנה הנאשם אל גברה סיסאי (להלן: גברה), העובד בקיוסק וביקש ממנו את הכובע שלו שהיה מונח ליד הקופה בטענה כי קר לו. גברה מסר לנאשם את הכובע וזה חבש אותו על ראשו, יצא מהקיוסק, עמד למשך מספר דקות מחוץ לקיוסק ועקב אחרי מעשיו של מ.א. ..

5. מ.א. עלה על מטרונית, הנוסעת לכיוון ביתו, והנאשם עלה על המטרונית בעקבותיו. בהמשך למתואר לעיל, בשעה 13:42 או בסמוך לכך, ירד מ.א. מהמטרונית בתחנת 'לב הדר' הסמוכה לבניין ברחוב החלוץ 45 בחיפה (להלן: הבניין). הנאשם ירד אחרי מ.א. מהמטרונית והמשיך ללכת בעקבותיו.

6. מ.א. נכנס לבניין ובשלב זה הנאשם נכנס בעקבותיו לבניין והתנפל עליו מאחור. הנאשם חנק את מ.א., הפיל אותו לרצפה ותקף אותו, בעודו שרוע על הרצפה, באגרופים לפניו וראשו ובברכיה. כמו כן, הנאשם נשך את מ.א. בידו הימנית, הכניס את ידו לתוך הכיס הימני של מכנסיו של מ.א. ושלף מתוכו סכום של 2,600 ₪ (להלן: הכסף). כל זאת עשה הנאשם כדי להשיג את הכסף או כדי למנוע התנגדות לגניבתו או להתגבר עליה. מיד לאחר מכן, נמלט הנאשם כשהוא נושא את הכסף בכוונה לשלול אותו ממ.א. שלילת קבע.

7. כתוצאה ממעשה התקיפה של הנאשם נגרמו למ.א. המטומה תת-עורית באזור הזיגומה הימנית, סימני שפשוף באפרכסת אוזן ימין ופצעים בקיר תחתון של תעלת אוזן ימין. כמו כן, כתוצאה ממעשיו של הנאשם נשבר מכשיר השמיעה שהיה מותקן בתוך אוזנו של מ.א..

8. במעשיו המתוארים לעיל, גנב הנאשם סכום של 2,600 ₪, ובשעת המעשה או בתכופ לפניו או לאחריו, הכה את מ.א. כדי להשיג את הכסף שגנב, או לעכבו אצלו או כדי למנוע התנגדות לגניבתו או להתגבר עליה.

תסקיר שירות המבחן

9. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הנאשם בן 35 שנים, נשוי ואב לשני ילדים בני 6 ו-7 שנים. טרם מעצרו, התגורר הנאשם עם בני משפחתו ועבד בתחום השיפוצים באופן לא רציף. מתיאוריו עולה, כי משחר נעוריו נחשף בסביבתו הקרובה לחברה שולית ואילו הוריו התקשו להוות עבורו דמויות סמכותיות ומציבות גבול.

10. תסקיר שירות המבחן מלמד כי לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים ועוד. הנאשם ריצה עונשי מאסר בעבר, האחרון ביניהם משנת 2007 למשך 24 חודשים. הנאשם הסביר כי העבירה הנוכחית בוצעה על רקע התמכרותו לסמים. לדבריו, השימוש בסמים נובע ממניעים רגשיים של שיפור מצב רוחו והתמודדות עם קשיים ולחצים. הנאשם מעולם לא עבר טיפול גמילה מסמים באופן ממוסד. עם זאת, לטענתו, לפני כשנתיים ערך ניסיון גמילה במסגרת פרטית, אך זה לא צלח. הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית בפני שירות המבחן, והוא אינו רואה עצמו כמי שזקוק כיום לטיפול בתחום ההתמכרויות.

11. אשר לעבירה שבפנינו, הנאשם מכיר במעשים המיוחסים לו. עם זאת שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטה להפחית ולטשטש את האחריות למעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן ולהפחית מחומרתם. הנאשם שלל תכנון מוקדם של השוד ומסר כי בעת האירוע היה נתון תחת השפעת סמים שהשפיעו על התנהלותו והביאו אותו לביצוע העבירה. הוא הסביר את הרקע לביצוע העבירה כפיתוי ל"כסף קל". שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מחובר לפגיעה שהסב למתלונן וכי קיים סיכון גבוה ברמת מסוכנות גבוהה להישנות עבירות אלימות ע"י הנאשם.

12. נוכח התרשמות שירות המבחן מקיום בעיית התמכרות לסמים וצורך במעורבות טיפולית אינטנסיבית במסגרת קהילה טיפולית סגורה, נבחנה מול הנאשם האפשרות לשלבו בטיפול מעין זה. הנאשם סרב להצעת שירות המבחן כמי שאינו רואה עצמו מכור לסמים, והתנה את הסכמתו להשתלב בטיפול בקיומה של מסגרת אמבולטורית. שירות המבחן מעריך כי ללא טיפול במסגרת קהילה סגורה, נותר על כנו הסיכון לחזרתו של הנאשם לבצע עבירות ולהשתמש בסמים.

13. לפיכך ונוכח חומרת העבירה והשלכותיה, לא עלה בידי שירות המבחן להמליץ המלצה טיפולית של שיקום במסגרת הקהילה. יחד עם זאת, ובמידה שייגזר עונשו של הנאשם למאסר בפועל לתקופה שלא תפחת משנה, בא שירות המבחן בהמלצה לשילוב הנאשם בכלא בו יוכל לעבור הליך של שיקום וטיפול בגמילה מסמים. בד בבד ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם פיצוי משמעותי לטובת נפגע העבירה.

ראיות המאשימה לעונש וטיעוני הצדדים לעונש

14. במסגרת ראיות המאשימה לעונש הגיש ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו של הנאשם (ט/1), וכן הוגש דיסק ובו תיעוד האירוע כפי שנקלט במצלמות האבטחה (ט/2).

15. בדיון בפניי ביום 7/7/2019 הגיש ב"כ המאשימה את טיעוניו הכתובים לעונש (ט/3) והוסיף וטען בעל-פה. בפתח טיעוניו הכתובים הפנה ב"כ המאשימה לעובדות כתב האישום המתוקן המלמדות על חומרת מעשיו של הנאשם. עוד צוין כי לא בכדי ייחס המחוקק חומרה רבה לעבירת השוד שבפנינו עת שקבע בצידה עונש של עד 20 שנות מאסר. כך, באופן דומה, בית המשפט העליון, בשורה ארוכה של פסקי דין, עמד על הצורך להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה על מנת להעביר מסר חד-משמעי של היעדר סובלנות לעבירות אלו וצורך להגן על הציבור, שלומו וביטחונו מפניהם של מבצען.

16. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען ע"י המאשימה כי יש לראות חומרה יתרה במעשיו של הנאשם עת שבחר במתלונן- אדם מבוגר בן 62, צולע וסובל מליקוי שמיעה, כטרף קל לביצוע מעשיו הנלוזים. עוד נטען, כי למעשיו של הנאשם קדם תכנון - הנאשם נתקל במתלונן בקיוסק, הבחין בחבילת השטרות בכיסו, ואז גמלה בליבו ההחלטה לשדוד את המתלונן. לצורך כך הצטייד הנאשם בכובע ועקב אחר המתלונן דקות ארוכות בעודו ממתין לשעת כושר על מנת לתקוף אותו.

17. עוד צוין ע"י המאשימה חלקו הבלעדי של הנאשם וכן הנזק שנגרם למתלונן- המטומה תת- עורית באזור הזיגומה הימנית, סימני שפשוף באפרכסת אוזן ימין ופצעים בקיר התחתון של תעלת אוזן ימין. כמו כן, נשבר מכשיר השמיעה שהיה מותקן באוזנו של המתלונן. מעבר לכך, נטען כי למתלונן נגרם נזק ממוני כבד, שעה שהנאשם שדד ממנו סכום של 2,600 ₪ שהינו חלק ניכר מכספי הביטוח הלאומי שהוא מקבל מידי חודש לצורכי מחייתו. מלבד הנזקים הממונים והגופניים שנגרמו למתלונן, נגרם לו, לטענת המאשימה, גם נזק נפשי שעה שהיה נתון תחת מתקפתו של הנאשם.

18. ב"כ המאשימה הגיש אסופת פסיקה (ט/4), להמחשת עמדת המאשימה לעונש, וביקש לקבוע בתיק זה מתחם עונש הולם הנע בין 3.5-6 שנות מאסר בפועל.

19. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, צוין ע"י המאשימה, כי הנאשם שהינו בן 35, הספיק לרצות בחיי חצי עשור מאחורי סורג ובריח. ב"כ המאשימה הפנה עוד לאמור בתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם אומנם

מודה במעשים המיוחסים לו, אך נוטה, להתרשמות שירות המבחן, לטשטש מחומרת המעשים ולהתכחש להיותו מכור לסמים. עוד צוין, כי הנאשם סרב להצעת שירות המבחן להשתלב בטיפול במסגרת סגורה והתנה את הסכמתו להשתלב בטיפול רק במסגרת אמבולטורית, וכן כי הנאשם ממוקד בעיקר בהשלכות מעשיו עליו ועל בני משפחתו. ב"כ המאשימה הוסיף והתייחס לקיומו של סיכוי גבוה, עפ"י התסקיר, להישנות עבירות ע"י הנאשם ברמת סיכון גבוהה, ולכך ששירות המבחן נמנע מלהמליץ בעניינו על טיפול או שיקום במסגרת הקהילה.

20. נוכח מכלול הטעמים שפורטו לעיל, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, סבורה המאשימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של מתחם העונש לו היא עותרת, זאת בצירוף מאסר מותנה ארוך ומשמעותי וכן פיצוי למתלונן.

21. בפתח טיעוניו לעונש ציין הסניגור את הודאת הנאשם שבאה לעולם לאחר תיקון לקולה של כתב האישום, בדרך של מחיקת העבירה של חבלה חמורה ביוזמת המאשימה שגילתה כי הנקב באוזנו של המתלונן היה קיים עובר לאירוע. עוד טען הסניגור כי הודאתו של הנאשם שלא באה במסגרת של הסדר טיעון, מגלמת בחובה, מלבד חיסכון בזמן שיפוטי, גם לקיחת אחריות.

22. הסניגור ביקש שלא ללמוד גזירה שווה מהפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה. בנקודה זו צוין הסניגור ובצדק, כי המתלונן במקרה שבפנינו אינו קשיש. עוד ציין הסניגור, כי בשונה מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה, לא נגרמו למתלונן חבלות משמעותיות. ההגנה סבורה, כי מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של תיק זה נע בין 6 ל- 28 חודשי מאסר פועל, והפנתה לשני פסקי דין של בית המשפט העליון (ע"פ 772/13 וע"פ 7925/15) להמחשת עמדתה לעונש.

23. נטען עוד ע"י הסניגור, כי אומנם לנאשם עבר פלילי, אך מדובר בעבר פלילי ישן, שכן העבירה האחרונה בוצעה לפני 12 שנה. נטען כי ברקע לביצוע מכלול העבירות, הן בעבר והן זו שבפנינו, עומדת התמכרותו של הנאשם לסמים והעובדה ששב להשתמש בסמים לפני האירוע מושא כתב האישום. הודגש כי הנאשם בוש ונכלם על מעשיו. מעבר לכך, ציין הסניגור כי הנאשם נשוי ואב לשני ילדים קטנים, כך שמטבע הדברים, לתקופת מאסרו תהיה השפעה ישירה על משפחתו. בסיכומו של דבר, ביקש הסניגור למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם שייקבע.

24. ואלו דברי הנאשם בדיון בפניי:

"סליחה, אני מצטער, לא הייתי בשליטה.

אני חושב על זה כל היום.

אני מצטער".

דיון והכרעה

25. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום (מיום 10.7.12) את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40ג לחוק העונשין קובע כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40ט לחוק העונשין.

26. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת השוד בענייננו הם בטחונו ושלומו הגופני והרגשי של המתלונן, זכות הקניין שלו וכבודו. אין צורך להכביר במילים אשר לחומרה הגלומה בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות שהעונש המרבי בגינה הוא עונש של 20 שנות מאסר, וזאת לא בכדי. כאן יודגש לחובת הנאשם כי המתלונן סובל מקושי הליכה ומצליעה, וכי הנאשם ניצל את כוחו הפיזי ותקף, כאמור, את המתלונן, המבוגר ממנו ב-27 שנים ואף סובל מליקוי שמיעה, בברוטליות ובאכזריות, וכל זאת כדי להשיג את כספו של המתלונן, כאשר מדובר בחלק ניכר מקצבת המוסד לביטוח לאומי המוענקת לו. כאן אוסיף כי שבירת מכשיר השמיעה שהיה מותקן באוזנו של המתלונן מעידה, כשלעצמה, על האלימות שהפגין הנאשם כלפיו. עם זאת, למרבה המזל לא נגרמו למתלונן חבלות רציניות.

27. במקרה דנן נגרם למתלונן, בנוסף לסבל הפיזי ולחבלות המתוארות בכתב האישום, ובנוסף לנזק הכספי, גם נזק רגשי של ממש, אשר מטבע הדברים הטביע את חותמו הקשה בו, שכן לבטח לא יוכל להתנהל שוב בביטחון ובשלווה מחוץ לביתו. להמחשת הפגיעה בתחושת הביטחון של כלל הציבור הנגרמת מעבירות השוד המבוצעות באופן של תקיפה ברחוב, יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון שנאמרו בע"פ 6862/13 חג'אזי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (7.7.2014):

"עבירות של שוד על דרך תקיפה ברחוב פוגעות לא רק בקורבן, אלא בתחושת הביטחון האזרחית הכללית. אחת הציפיות הראשונות של אנשים היוצאים מביתם לרחובות העיר היא היכולת להתנהל בביטחון וללא אימה, ולא כל שכן בסביבה היומיומית והמוכרת".

28. בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין שב וקבע, כי מן הראוי ככלל להשית על מבצעי עבירות של שוד עונשי מאסר בפועל משמעותיים. להמחשת האמור לעיל יובאו דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו זה מכבר בע"פ 3219/09 פיראס חביבי נ' מ"י (7.7.09), מפי כב' השופט רובינשטיין: "ככלל עבירות שוד דינן מאסר בפועל, והטעמים לכך ברורים - הצורך בהרתעה ובגמול, וגם בהרחקת עבריינין מן החברה לתקופה מתאימה...".

29. לחובת הנאשם אוסיף, כי תכנן את מעשיו. ודוק, הנאשם חבש כובע על ראש ועקב במהלך מסלול ממושך אחר המתלונן עד שזה נכנס לבניין, ואז התנפל הנאשם על המתלונן ותקף אותו ללא רחם אף בהיותו שרוע על הרצפה. הנאשם פעל בהיותו, לפי דבריו בפני שירות המבחן, משתמש בסמים ומתוך כוונה להפיק "רווח קל". לעניין זה יפים דבריה הבאים של כב' השופטת ע' ארבל בע"פ 5265/12 עמור נ' מדינת ישראל (27.12.2012):

"על בתי המשפט להעביר מסר מרתיע לכל מי שבוחר להשיג רווח 'קל' בדרך עבריינית תוך פגיעה באנשים תמימים הנקרים בדרכם. כאמור, בנסיבות רגילות הרתעה זו צריכה לכלול מאסר בפועל".

30. כן ראוי להביא בענייננו את הדברים הבאים שנאמרו בע"פ 5034/13 דזלילוב נ' מדינת ישראל (17.9.14): "... מחובתם של בתי המשפט להעביר מסר מרתיע, וחד משמעי, לפיו כל מי שבוחר בדרך עבריינית ואלימה כדי להשיג רווחים קלים על חשבון הזולת, תוך פגיעה פיזית ונפשית בקורבנות חסרי מגן, אחת דינו להישלח מאחורי סורג ובריח לתקופה משמעותית וממושכת".

31. מעשי השוד שונים זה מזה במידת חומרתם בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. עמד על כך כב' השופט רובינשטיין, במסגרת ע"פ 4841/13 ספי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 6.2.14) בציינו כדלהלן:

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת 'תג העונש' לעבירה זו - אין זהה דינה של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיזית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות [...]"

32. במסגרת בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, לרבות ניסיון לשוד בנסיבות מחמירות, תובא הפסיקה הבאה:

· בע"פ 1286/13 אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20/1/14) דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על המערער, עונש מאסר בן 36 חודשים לריצוי בפועל. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה של עבירה שעניינה ניסיון לשוד בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 402(ב) ו-25 לחוק העונשין. המערער (בעל עבר פלילי) עקב אחרי שתי נשים, שהילכו אותה עת ברחוב בכרמיאל. בהגיעו אליהן, ניסה המערער לשדוד אותן באופן שניסה תחילה לקחת את תיקה של אחת המתלוננות, אשר היה תלוי על כתפה; לאחר מכן, איים המערער על שתי המתלוננות באמצעות מברג שהיה ברשותו, בניסיון לשדוד את ארנקיהן ולמנוע את התנגדותן. תוך כדי ניסיון השוד, רדף אחר המערער אדם נוסף שהשתלט עליו עד הגעתה של המשטרה לזירה.

· בע"פ 936/14 אברהם נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31/8/14) דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב, במסגרתו הושת על המערער, לאחר ניהול הליך הוכחות, עונש מאסר בן 20 חודשים לריצוי בפועל. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה של עבירה שעניינה שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין. עובדות מקרה זה לימדו, כי באישון לילה, בעוד המתלונן משוחח בטלפון נייד שהיה ברשותו. הגיח המערער מאחורי המתלונן, כשהוא מלווה בשלושה אחרים (אשר זהותם אינה ידועה למאשימה) והכה את

המתלונן בצד פניו באמצעות אגרופו. בעקבות התקיפה, כמתואר לעיל, נפל המתלונן ארצה והטלפון הנייד נשמט מידי. או אז, שדד המערער את המתלונן "בכך שנטל את הטלפון הנייד והעבירו לאחד האחרים". עוד נטען, כי בהמשך שדד המערער את המתלונן, בעודו מוטל על הארץ, "בכך שניסה לחנוק את המתלונן בצווארו באמצעות שרשרת שענד, אליה היה מחובר צרור מפתחות... ולאחר מכן תלש את השרשרת מצוואר המתלונן". בתגובה לאלימות המתוארת שהופגנה כלפיו, החל המתלונן לצעוק, דחף את המערער והחל להימלט מפני המערער והאחרים, תוך שהמערער המשיך לדלוק אחריו לאורך כ-100 מטרים נוספים.

ע"פ 1233-15 מאג'ד נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 19/1/16) - המערער הורשע, על פי הודאתו, במסגרת של הסדר טיעון בביצוע עבירה של שוד בחבורה, מכוח סעיפים 402(ב) ו-29 לחוק העונשין. הושת עליו בבית המשפט המחוזי עונש של 36 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלוות. במקרה הנ"ל דובר בשוד בחבורה של אישה קשישה שהלכה לתומה ברחוב עם חברתה. המערער תצפת על המתרחש ושותפו הוציא לפועל את מעשה השוד, שאז נמלטו השניים מהמקום וחילקו את השלל הגנוב (שתי שרשראות שנתלשו מצווארה של המתלוננת). המערער נעדר עבר פלילי. בית המשפט דחה את ערעורו, וקבע כי העונש שהושת על המערער מאוזן וראוי בנסיבות המקרה. בית המשפט אף אישר את מתחם הענישה ההולם שקבע בית המשפט המחוזי, אשר נע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 50 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 4777/17 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 10/1/18) (ראו ב-ט/4) - המערער שהינו בעל עבר פלילי הורשע, מכוח הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות. המערער ואדם נוסף תקפו בצוותא קשיש שעשה דרכו לסניף בנק להפקדת הפדיון השבועי של חנותו - היכו אותו בגבו ולאחר שנפל ארצה נטלו מכיסו סך של 2,000 ₪ והמשיכו להכות את הקשיש בכל חלקי גופו, תוך שחיפשו כסף בכיסיו. לקשיש נגרמו שטפי דם, שפשופים בכתפו וברכו והוא סבל מכאבים, רגישות והגבלה בתנועה. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שהותיר על כנו עונש של 40 חודשי מאסר בפועל שהושת על המערער.

33. לאחר שבחנתי את הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, לצד נסיבות ביצועה ונתתי דעתי למדיניות הענישה הנהוגה, כמו גם לפסיקה אליה הפנה כל אחד מהצדדים, אני קובעת בתיק זה מתחם עונש הולם, הנע בין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 48 חודשי מאסר בפועל, וזאת לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה משמעותי ופיצוי לטובת המתלונן.

34. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה תצוין, תחילה, לטובת הנאשם, הודאתו בעובדות כתב האישום לאחר שתוקן, כאמור, לקולה. הודאה זו, המגלמת בחובה לקיחת אחריות, חסכה הן מזמנו היקר של בית המשפט והן את העדת עדי התביעה, ובמיוחד המתלונן. הנאשם בדיון בפני הביע צער וחרטה על מעשיו. עם זאת, מתסקיר שרות המבחן עולה כי הנאשם אינו מחובר לפגיעה במתלונן, וכן נוטה למזער את מעשיו ולטשטש את אחריותו, תוך שהוא טוען כי פעל, כאמור, תחת השפעת סמים. כאן יובהר, כי העובדה שהנאשם פעל תחת השפעת סמים אינה מהווה נסיבה מקלה והיא מצביעה ביתר שאת על מסוכנותו, מה גם ששרות המבחן העריך כי ללא הליך טיפולי קיימת

רמת סיכון גבוהה לכך שהנאשם יבצע בעתיד עבירות אלימות חמורות.

35. עוד אוסיף, לחומרה, את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל בחובו הרשעות קודמות בעבירות שעיקרן רכוש, סמים ואלימות. הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר ממושכים, דבר שלא הרתיעו מלשוב לדרך הפשע. עם זאת, מנגד, ראוי לציין, לקולה, כי הרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם היא מלפני 12 שנים, דבר העולה בקנה אחד עם טיעוני הסנגור, כי הנאשם שב להשתמש בסמים עובר לאירוע שבפנינו לאחר תקופה ארוכה שחדל מכך.

36. לאחר ששקללתי את הנסיבות הנ"ל שאינן קשורות בביצוע העבירה ונתתי דעתי גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כנטען ע"י הסנגור וכמצטייר מהתסקיר, אני בדעה כי מן הראוי להשית על הנאשם בתיק זה עונש של 30 חודשי מאסר בפועל.

37. בסיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

· למאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים מיום מעצרו (27/12/18).

· למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגין אחת או יותר מהן.

· למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגין אחת או יותר מהן.

· אני מורה לנאשם לפצות את המתלונן פיצוי בסכום של 10,000 ₪ אשר יופקד בקופת בית המשפט עבורו תוך 120 יום.

על המאשימה להמציא בכתב תוך 7 ימים את פרטי המתלונן לתיק בית המשפט לצורך העברת סכום הפיצוי לידיו.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ט, 18 יולי 2019, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד רינת לוי, ב"כ הנאשם, עו"ד מוטי לוי והנאשם שהובא ע"י שב"ס.

